

ΓΚΕΜΠΕΛΙΚΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ (του Γιάννη Ζήση)

Δεν είναι μόνο η γοητεία του τίποτε και ο πολιτικός μηδενισμός αλλά ήρθε να προστεθεί και η επικοινωνιακή τρομοκρατία στα αδύνατα μυαλά με τη σαγήνη των ανθρώπων που θέλουν να.....πουλήσουν και να κάνουν τη μεγάλη καρτέρα στα μέσα ενημέρωσης και που παρακολουθώντας την εικονοποιημένη πολιτική προσπαθούν να εκμαιεύσουν λόγο για να γίνει είδηση η εικόνα έστω κι αν αυτός ο λόγος είναι Γκεμπελικός

Ως τέτοιον Γκεμπελισμό μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς το παιχνίδι που μπορεί να παίξει η κυρία Σάρα Πέιλιν από την Αλάσκα με τα μέσα ενημέρωσης δίνοντας τη «φριχτή φοβερή είδηση» για τον Ομπάμα σχετικά με τη «σχέση του με τους τρομοκράτες». Αυτό και αν είναι Γκεμπελισμός. Ο Γκεμπελισμός φαίνεται ότι μετανάστευσε. Πάντα το κακό και το καλό μεταναστεύουν. Το θέμα είναι εμείς να μην μεταναστεύουμε από το μυαλό μας και από τη λογική μας, να μην μεταναστεύουμε από τον εαυτό μας όπως θέλουν να το κάνουν σε μας όλοι αυτοί οι προπαγανδιστές αλλά και τα μέσα ενημέρωσης.

Η κυρία Πέιλιν ομιλεί και χαρακτηρίζει ως όνειδος τον Ομπάμα. Πώς θα πρέπει να την χαρακτηρίσει κάποιος άλλος; Είναι όνειδος για τη φύση καθώς είναι αβίστακτος και ανίδεος κυνηγός. Ανίδεος εννοούμε για τις οικολογικές ισορροπίες. Είναι όνειδος για τους Λάπωνες, είναι όνειδος και για τους ανθρώπους όπου γης, είναι όνειδος για το γυναικείο φύλο όταν λέει ότι πρέπει να βγάλει τα γάντια. Τότε να παίξει μποξ και όχι καλλιστεία. Είναι όνειδος για τη σκέψη μας. Οι έννοιες έχουν χάσει το νόημά τους και δεν έγινε η αρχή με την κυρία Πέιλιν, έγινε από εμάς τους ίδιους που δεν υπολογίζουμε τη σημαντικότητα αυτών των επιλογών μας στη ζωή και πόσο καθοριστική είναι η άγνοια που έχουμε ώστε κάποιοι να μας σερβίρουν ό,τι ανοησία θέλουν να πουν και μας καθιστούν όνειδος του εαυτού μας.

Η αβάσταχτη γοητεία της μεταβλητότητας

Η γοητεία της μεταβλητότητας δεν πρέπει να θεωρηθεί διαφοροποιημένη από τη γοητεία του παραδοσιακού και τη γοητεία της αδράνειας. Την αισθανόμαστε σαν κάτι που μας χαϊδεύει, σαν την ελπίδα που έλεγε ο Καμπούρογλου που χαϊδεύει τα ερεπίτια. Λαμβάνουμε τη μεταβλητότητα σαν ένα στοιχείο, με το οποίο συναλλασσόμαστε όπως ακριβώς ένα κόμμα, το οποίο σκαμπανεβάζουν οι δημοσκοπήσεις, οργίζεται με μια αρνητική δημοσκόπηση. Όταν όμως η δημοσκόπηση το ανεβάζει ξανασυμφιλιώνεται με αυτήν μέχρι που στο τέλος πρέπει να καταγγείλει τη δημοσκόπηση, τους δημοσκόπους και τους παραγγελιοδότες της και να καταλάβει ότι δεν έχει πραγματικά άλλη σωτηρία από την αδιαφορία και από την προσήλωση στο δρόμο με κάθετη στάση. Αντίστοιχα έτσι συμβαίνει «στα πάνω και στα κάτω» του χρηματιστηρίου. Πόσο γοητεύεται ο κόσμος στην άνοδο ή στην ελπίδα της ανόδου, και πόσο αρχίζει να αισθάνεται την καταρράκωση στην πτώση. Γι' αυτό και από μια άποψη μια καλύτερη στάση είναι μια ευθεία αρνητική προσέγγιση προς ένα είδος οικονομικής σχέσης.

Το ίδιο συμβαίνει και με τις ανθρώπινες σχέσεις. Έτσι λοιπόν ο άνθρωπος πρέπει ν' αρχίσει να αναπτύσσει μια σχέση καθετότητας με τη ζωή. Να αρνείται αυτή την εμπλοκή του με αυτή τη διπολική αδράνεια – μεταβλητότητα. Αυτό πρέπει να το κάνει από θέση αρχής, και η η παραδοσιακότητα δεν είναι αρχή. Πρέπει να ορίσουμε την αρχή με καθαρό λόγο, με καθαρό νου, με καθαρή θέληση. Όλο και πιο πολύ η σημερινή κατάσταση δείχνει να εξαντλεί τον άνθρωπο, τους ανθρώπους και την ανθρωπότητα σ' αυτή τη γοητεία της μεταβλητότητας και της αδράνειας, μέχρι να εγκαταλειφθεί αυτή ως θέση. Αυτή η κατάσταση διαμορφώνει μία πύκνωση που αρχικά είναι πύκνωση αδράνειας και ζωϊκότητας και που αρχίζει και εξαντλείται από την πύκνωση την οικονομική της ζωής και μετά απ' την πύκνωση την πολιτισμική που πρέπει και αυτή να εξαντληθεί για να πάμε σε μια ενάργεια, στην εναργή θέση και σχέση του ανθρώπου με το Είναι.

Όταν τελειώσουμε με την ψυχολογική πύκνωση και καθήλωση τότε θα είμαστε πραγματικά ελεύθεροι κι η ελευθερία για τη συνειδητότητα είναι στην αναγωγή όλων σε μια θεμελιώδη προσέγγιση στο Είναι.

Σ' αυτή την πραγματική προσέγγιση στο Είναι δεν έχουν καμία θέση τα Golden boys και οι

Χρηματιστηριακές και οι πολιτικές ψυχώσεις.

03 Νοεμβρίου 2008,

Γιάννης Ζήσης, Δημοσιογράφος – Συγγραφέας

Μέλος της γραμματείας της ΜΚΟ ΣΟΛΩΝ